

[Himmelstrup.]

side, og det er i virkeligheden dette arbejde, der nu skal genoptages. Jeg tror, man må se således på det, at i det hele og store må disse beskatningslovforslag gennemføres. De repræsenterer så store beløb i den samlede statshusholdning, at nogen væsentlig forandring i den sum, der skal indkomme på denne måde, kan man vanskeligt tænke sig. Den højtærede finansminister har i sin fremsættelsestale givet tilsagn om, at indenfor finansårets rammer kan der udmærket godt finde visse ændringer sted, og han henviste arbejdet hermed til det kommende udvalg.

Jeg finder derfor heller ingen anledning til nu at komme ind på enkeltheder i lovforslagene. De bliver jo henvist til drøftelse i et udvalg, som formentlig vil blive nedsat umiddelbart efter denne første behandling.

Poul Møller: De to lovforslag, vi her har til behandling, skulle indbringe til den højtærede finansminister, til statskassen, et beløb af ca. 1 500 mill. kr. i indeværende finansår. Det er jo et anseligt beløb, der her efterhånden er arbejdet op i indirekte afgifter; det er større end provenuet af den direkte skat til staten. Det er derfor meget tilfredsstillende, at vi denne gang har noget bedre tid til at se på lovforslagenes enkeltheder, end vi havde sidst. De henvendelser, der blev rettet til folketingsudvalget, er nu optrykt, og alle ærede medlemmer vil gennem læsning af dem kunne danne sig et skøn over denne lovgivnings karakter og de fejl, de mangler og brøst, der efterhånden måtte være kommet ved disse love. At dette materiale måske i nogen grad er præget af de enkelte erhvervsgruppers specielle interesser og standpunkter, kan man ikke se bort fra, da det er udarbejdet af disse grupper, men det bliver nu folketingsudvalgets sag at prøve på at skille avnerne fra kærnen — jeg er nemlig af den faste overbevisning, at der findes en kerne i disse henvendelser. Der er rejst problemer, som det må være vor pligt at se nærmere på under tilbørlig hensyntagen til statens finanser.

Det fremgik da også af finansministerens fremsættelsestale, at ministeren er villig til at drøfte enkeltheder i denne lovgivning i udvalget, blot provenuet ikke bliver væsentligt påvirket af ændringerne. Jeg kan da også sige, at der er problemer af teknisk og detailmæssig karakter, som mit parti ønsker nærmere behandlet i et udvalg. Jeg anser det dog ikke for forsvarligt — lige så lidt som de andre ærede ordførere — her i dag at fremføre enkelte af disse eventuelle

ændringsforslag, da det kunne vække forhåbninger, som måske vil blive skuffet, men det er i al almindelighed mit partis standpunkt, at rationelle, fornuftige ændringer, som ikke vil medføre et væsentligt provenutab, vil have vor sympati.

Det kan måske synes noget mærkeligt, at disse forslag, af hvilke i hvert fald en del blev foreslået som middel til at hidføre en betydelig overbalancering på statsregnskabet, nu foreslås forlænget i en situation, hvor finansministerens ønsker om overbalancering under hensyn til de ændrede konjunkturer er blevet betydeligt mere beskedne, end de var i november 1950. Men vi må jo her i dette ting se i øjnene, at når vi har gennemført nye udgiftslove, når vi har vedtaget nye forsvarsudgifter, når vi har gennemført eller rettere — som vi lige netop har gjort det — har ladet forslag om højere lønningsudgifter for statens tjenestemænd gå videre til tredje behandling, og når statskassen også rammes af de forøgede priser på materialer o. s. v., vil disse øgede beløb efterhånden indgå i statens daglige drift, og af den grund må vi altså anvise andre midler og indtægtskilder, hvis de her foreslåede ikke kan accepteres.

Men der er anledning til at gøre opmærksom på, at der trods alt i denne samling er gennemført ikke uvæsentlige skattelettelser, at regeringen altså på flere områder har gennemført lempelser. Jeg kan således nævne forhøjelsen af forsikringsfradraget, gennemførelsen af lønmodtagerfradraget, forhøjelsen af minimumsgrænsen for den skattepligtige indkomst, ophævelsen af rejsevalutaskatten og nedsættelsen af cigarafgifterne. Hertil kommer, at den bundne opsparing ikke er foreslået forlænget, og således skulle altså det samlede reelle skattetryk i indeværende finansår blive mindre, end det var i forrige — i særdeleshed når lønstigningerne for arbejdere og tjenestemænd tages i betragtning; denne lønstigning går jo videre end de stigninger, som reguleres efter pristallet.

Jeg har gerne villet fremhæve disse lettelser i denne forbindelse, fordi de efter min opfattelse vil medføre stigende omsætning, således at den omsætningsnedgang, der i disse skatters og afgifters første år ramte flere af de pågældende brancher, formentlig i indeværende år vil blive mindsket i væsentlig grad — nedgangen vil altså blive mindre, og omsætningen vil blive rettet op, således at byrden ved denne lovgivning også vil føles mindre trykkende end tidligere år.

Ved ligningslovens behandling havde jeg anledning til at henlede det høje tings op-